

Նար-Ռոս

Սիրո կայծ

Ինչո՞ւ միշտ սիրտս պատած է մռայլով,
Եվ թեպետ առողջ, բայց մաշվում եմ ես.
Ինչո՞ւ ծնողացս խնդիրք, գուժ, գորով
Արհամարհելով անում եմ անտես:

Ինչո՞ւ ամենին մոռացած իսպառ՝
Ես կամենում եմ մենակ մնալ միշտ.
Ինչո՞ւ ինձ համար ոչ մի օր պայծառ,
Կարծես, չէ փայլում. ինձ տիրում է վիշտ:

Ինչո՞ւ ինձ համար աշխարհիս միջին,
Կարծես գոյություն չունի ոչինչ բան,
Բացի մեկից... Ո՛հ, մի՞ թե արարչին
Անգամ տվել եմ ես մոռացության...